

ledes både tage stilling til behovet for beskyttelse og pleje, og indeholde retningslinjer for landskabets rekreative anvendelse, herunder ved udpejning af rekreativt værdifulde områder og ved forslag om foranstaltninger til fremme af friluftslivet.

Men også uden for de således udpegede områder vil der findes fredningsinteresser, der kræver beskyttelse og sikring, bl. a. vil et stort antal landskabelementer af kulturhistorisk interesse, ikke mindst fortidsminder, ofte være placeret isoleret, ligesom der findes mindre områder, der udmærker sig ved et særligt plante- og dyreliv. Disse interesser må ligeledes behandles i planen.

Jo mere betydningsfuldt et område er, desto større vægt må fredningsinteressen tillægges ved en afvejning af de forskellige hensyn i planlægningen, og desto større krav må der stilles til fredningsplanens præcision med hensyn til områdets disponering

Fredningsplanen skal indenfor rammerne af de godkendte regionplaner udgøre grundlaget for amtsrådenes og de øvrige fredningsmyndigheders medvirken ved administrationen af fredningslovgivningens bestemmelser, f. eks. om fredninger, arealerhvervelser i rekreativt øjemed, beskyttelses- og byggelinjer og anlæg i det åbne land. Endvidere kan kommunerne gennem kommune- og lokalplaner og i deres administration af anden arealanvendelses- og miljølovgivning virke for fredningsplanens opfyldelse.

Når det første sæt regionplaner for hele landet er godkendt først i 80'erne, vil der i disse planer foreligge en overordnet, grovmasket ramme såvel for fredningsområdet som for andre arealanvendende sektorer.

Som for anden sektorplanlægning gælder det, at en fredningsplan ikke må være i strid med regionplanlægningen. Det følger heraf, at miljøministeren ikke kan godkende en fredningsplan, for så vidt den ikke ligger inden for rammerne af den på godkendelsestidspunktet gyldige regionplan for det pågældende område, og at der tillige må tages hensyn til de overvejelser, der måtte foregå om ændringer i regionplanen.

Såfremt en fredningsplan har et sådant indhold, at den går ud over rammerne for en godkendt regionplan, må der forinden eller samtidig med fremsendelsen af fredningsplanen til miljøministerens godkendelse fremsendes forslag til regionplantillæg, der sikrer den fornødne overensstemmelse.

Hensynet til at sikre en tilfredsstillende varetagelse af fredningsinteresserne kan imidlertid også gøre det ønskeligt at supplere en regionplan, uden at regionplanens rammer herved sprænges.

Det kan dels ske gennem regionplantillæg, der optager fredningsplanens overordnede arealdisponeringer i regionplanen, dels ved regionplantillæg, der mere detaljeret behandler f. eks. nationale fredningsinteresser.

Endelig vil de kommende fredningsplaner udgøre et væsentligt grundlag for de kommende revisioner af regionplanlægningen.

3. I forslagets § 36, stk. 2, er indeholdt en regel om, at miljøministeren yder vejledning med hensyn til og fastsætter retningslinjer for fredningsplanlægningens indhold og udførelse, således at der sikres en rimelig ensartethed i metoder og principper og en tidsmæssig koordination. Miljøministerens beføjelser efter denne bestemmelse vil blive udøvet i samarbejde med de kommunale organisationer.

Det kan bl. a. i forbindelse med disse retningslinjer overvejes, hvorledes der kan sikres kommunerne mulighed for at fremkomme med bemærkninger og synspunkter og drøfte disse med amtsrådene, forinden amtsrådenes endelige udarbejdelse af forslag til fredningsplaner. Gennem retningslinjerne kan også andre myndigheder, organisationer og foreninger tænkes inddraget.

Under forudsætning af, at de centrale fredningsmyndigheder får rådighed over de fornødne ressourcer, vil man straks ved lovreformens ikrafttræden kunne iværksætte arbejdet med at udarbejde retningslinjer for tilvejebringelse af planlægningsgrundlaget og udformningen af planen. I dette arbejde agter man som nævnt at inddrage såvel de kommunale organisationer som de interessegrupper, der hidtil har været repræsenteret i fredningsplanudvalgene. Samtidig med disse retningslinjer vil man udsende en redegørelse for og afgrænsning af de ovenfor nævnte landskabelige sammenhænge og fredningsinteresser af national betydning.

Som eksempel på et andet område, der i et samarbejde mellem de centrale fredningsmyndigheder og amtsrådene bør tages op, kan nævnes en registrering af de ferske vandes rekreative og naturvidenskabelige kvalitet og en samlet planlægning af de ferske vande som led i naturbeskyttelsen. Denne planlægning skal bl. a. ses i sammenhæng med administrationen af godkendelsesbeføjelsen i forslagets kapitel V.

I de sidste par år har amtsrådene med hjemmel i miljøbeskyttelsesloven udarbejdet en recipientkvalitetsplanlægning, baseret på en registrering og kortlægning af forureningen af alle større